

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1990-1991

17 OCTOBRE 1990

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 7 de la loi du 15 juin
1935 concernant l'emploi des langues
en matière judiciaire**

(Déposée par M. Lagasse et consorts)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La langue de la procédure devant les juridictions civiles et commerciales est en principe la langue de la région : le français si le tribunal est situé en Wallonie (sauf l'arrondissement d'Eupen), le néerlandais si le tribunal est en Flandre (Anvers, Flandre occidentale, Limbourg, arrondissement de Louvain), et depuis 1985 l'allemand si le tribunal est dans l'arrondissement d'Eupen. Toutefois, l'article 7 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire prévoit qu'en cas d'accord des parties, la procédure se fait dans l'une des deux autres langues.

En ce qui concerne l'arrondissement de Bruxelles, ce régime de l'article 7 est applicable également devant les justices de paix dont le ressort ne comporte que des communes flamandes, de même que devant les tribunaux de l'arrondissement de Bruxelles saisis en raison d'une compétence territoriale déterminée par un lieu situé dans une commune flamande de l'arrondissement (article 3).

Mais ce changement de langue par accord des parties n'est pas prévu dans les autres cas de procédure devant une juridiction de l'arrondissement de

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1990-1991

17 OKTOBER 1990

WETSVOORSTEL

**tet wijziging van artikel 7 van de wet
van 15 juni 1935 op het gebruik der
talen in gerechtszaken**

(Ingediend door de heer Lagasse c.s.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De rechtspleging voor een burgerlijke rechtbank of een rechtbank van koophandel wordt in principe in de taal van het taalgebied gevoerd. Voor de rechtbanken die hun zetel hebben in Wallonië (met uitzondering van het arrondissement Eupen) is dat het Frans, voor de rechtbanken in Vlaanderen (Antwerpen, Oost- en West-Vlaanderen, Limburg, het arrondissement Leuven) het Nederlands en, sinds 1985, het Duits voor de rechtbanken van het arrondissement Eupen. Artikel 7 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken bepaalt evenwel dat de rechtspleging in een van beide andere talen kan worden gevoerd als de partijen daar eenstemmig om verzoeken.

In het arrondissement Brussel geldt de in artikel 7 opgenomen regeling ook voor de vredegerichten waarvan het rechtsgebied uitsluitend uit Vlaamse gemeenten bestaat, alsmede voor de zaken die voor de rechtbanken van het arrondissement Brussel ahangig worden gemaakt op grond van een territoriale bevoegdheid bepaald door een plaats die zich op het grondgebied van een Vlaamse gemeente van het arrondissement bevindt (artikel 3).

Voor de overige rechtszaken die voor een rechtbank van het arrondissement Brussel worden behandeld, is de mogelijkheid om op verzoek van de partijen de

Bruxelles *sauf s'il s'agit de demander la procédure en allemand* (article 4).

Il est assurément peu logique de refuser l'application de l'article 7 dans la région bilingue alors que le changement par accord des parties peut toujours intervenir dans l'une des régions unilingues.

Qui plus est, cette disposition introduite dans notre droit en 1935 est en violation flagrante de l'article 6 (principe de l'égalité des citoyens devant la loi) et de l'article 6bis de la Constitution — disposition qui depuis 1970 a énoncé le principe de la non-discrimination. La loi du 23 septembre 1985 l'a quelque peu limitée, et en même temps aggravée, en admettant le changement pour les parties qui de commun accord demandent l'allemand.

L'objet de la présente proposition est de porter remède à cette situation illogique et inconstitutionnelle, par une modification de l'alinéa 2 de l'article 7, modifié par la loi du 23 septembre 1985. Il importe de consacrer partout de la même façon le principe de l'emploi de la langue régionale et le principe du respect de la volonté des parties.

A. LAGASSE
A. SPAAK
G. CLERFAYT

PROPOSITION DE LOI

Article unique

L'article 7, § 1er, alinéa 2 de la loi du 15 juin 1935, concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, est complété par une deuxième phrase, libellée comme suit :

« Lorsque les parties demandent de commun accord devant l'une des juridictions indiquées à l'article 4 que la procédure soit poursuivie, soit en français soit en néerlandais, elle est poursuivie dans cette langue devant la même juridiction. »

4 octobre 1990.

A. LAGASSE
A. SPAAK
G. CLERFAYT

rechtspleging in een andere taal te voeren evenwel onbestaande, *tenzij het een verzoek geldt om de rechtspleging in het Duits te voeren* (artikel 4).

Het lijkt in ieder geval niet erg logisch dat artikel 7 niet in het tweetalige gebied mag worden toegepast, terwijl de procestaal in een van de eentalige taalgebieden probleemloos kan worden gewijzigd als de partijen daar om verzoeken.

Meer nog, de in 1935 in onze wetgeving opgenomen bepaling is klaarblijkelijk in strijd met artikel 6 (alle burgers zijn gelijk voor de wet) en met artikel 6bis van de Grondwet. Artikel 6bis werd in 1970 ingevoerd om in beginsel iedere vorm van discriminatie uit te sluiten. De wet van 23 september 1985 heeft dat principe wel enigszins beperkt, maar tegelijkertijd ook aangescherpt, aangezien de rechtspleging wel in het Duits kan worden voortgezet indien de partijen daar eenstemmig om verzoeken.

Het onderhavige voorstel wil deze onlogische en ongrondwettelijke situatie verhelpen door het tweede lid van artikel 7, gewijzigd bij de wet van 23 september 1985, aan te passen. Het beginsel dat de taal van het taalgebied moet worden gebruikt en het beginsel dat de wil van de partijen behoort te worden geëerbiedigd moeten overal op dezelfde manier worden toegepast.

WETSVOORSTEL

Enig artikel

Artikel 7, § 1, tweede lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, wordt aangevuld met een tweede volzin, luidend als volgt :

« Wanneer de partijen voor de in artikel 4 genoemde gerechten eenstemmig vragen dat de rechtspleging in het Nederlands of in het Frans wordt voortgezet, wordt de rechtspleging voor diezelfde gerechten in die taal voortgezet. »

4 oktober 1990.